

GORE SRCA

V J E R S K I L I S T

GOD. II.

ZAGREB, 30. STUDENOGA 1947.

BROJ 19.

† o. Dr. JEROLIM MILETA BISKUP

Kod završetka redakcije ovog broja, stigla je u Zagreb vijest, da je u nedjelju dne 23. studenoga o. g. u Sibeniku umro Preuzvišeni Gospodin o. Dr. JEROLIM MILETA, biskup šibenski i apostolski Administrator zadarski. Pokop je Preuzvišenog biskupa dr. J. Mileta bio u četvrtak 27. XI.

O. Dr. JEROLIM MILETA je rođen 1871. godine u Sibeniku. 1887. godine je stupio u red franjevačko-konventualaca. Nauke je završio u Rimu, a onda je vršio razne dužnosti u svom redu. 1906. godine je pozvan u Rim i vršeci poslove svoga reda proputovao je skoro cijelu Evropu. Godine 1909. je od Sv. Oca imenovan svjetnikom sv. Kongregacije za obrede (Congregatio sacrorum rituum). Za vrijeme prvog svjetskog rata

je boravio u Švicarskoj. Godine 1922. je imenovan biskupom u Sibeniku, a malo kasnije i Apostolskim administratorom onog dijela zadarske nadbiskupije, koji je pripao Jugoslaviji. Prošle godine je — uz veliko sudjelovanje svećenstva i vjernika — svečano proslavljena 25-godišnjica nemornog i plonog biskupovanja Preuzvišenog dr. Jerolima Mileta. Nad teškim gubitkom uzornog biskupa i dobrog oca svojih biskupija izrazuje ustranost našeg lista saučesne svećenstva i vjernicima šibenske i zadarske biskupije, a isto tako izrazuje saučesne o. o. Konventualcima i našem katoličkom Episkopatu, koji u o. dr. Jerolimu Mileti gubi svog uglednog i vrijednog člana.

Pokoj vječni daruj Mu Gospode!

NAŠ LIST

S ovim brojem počinje se list »Gore srca« tiskati i uređivati u Zagrebu.

List je nastao početkom travnja 1946. na zapadu — u Trstu, zbog kojeg je grada bilo toliko diplomatske borbe. Pet mjeseci kasnije prešao je na Rijeku, koja je napokon postala definitivno hrvatska i jugoslavenska, te će se u skoroj budućnosti razviti u veliko gospodarsko i kulturno središte.

Napokon se pomaknuo naš list »Gore srca« u samo središte Hrvatske, odakle može od sada u još većjoj mjeri vršiti zadaću hrvatskog vjerskog lista.

Nakon što se to naše glasilo raširilo samo od sebe, bez ikakve reklame, više manje u sve hrvatske krajeve, ono se nada, da će se iz bijelog Zagreba proširiti također onamo, gdje je to još potrebno.

Izdavanje lista »Gore srca« preustupilo je Istarsko književno društvo sv. Ćirila i Metoda u Pazinu našem Hrvatskom književnom društvu sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu. Ovo naše društvo u Zagrebu uložiti će sve sile, da naše glasilo ostane na dostojnoj visini, te da bude sve bolje i bolje uređivano.

Pa kad bi nas netko i zapitao, kakvo ćete i što ćete sada u sreću Hrvatstva, mi bi smo mu odgovorili, nastaviti ćemo u istom duhu i smjeru, kako je to i do sada bilo. Mi smo naime promijenili mjesto izla-

ženja, no naš smjer i naš put je isti, točno označen i nepromjenljiv.

Cilj naime našega nastojanja i rada jest slijediti Isusa Krista, koji nam je svojim životom dao primjer, a svojom naukom pokazao smjernice za sve naše mišljenje, vladanje i rad. No, put, koji nam je Isus pokazao jest put ljubavi prema Bogu i bližnjemu. To je naime glavna nauka Isusova i glavni sadržaj cijeloga Kršćanstva. To je i glavna sila, koja nas pokreće. Slava Božja i dobro bližnjega. A bližnji nam je svaki čovjek. Zato u riječniku pravoga kršćanina ni nema mjesta riječima: nperijateljstvo i mržnja.

Sv. Jeronim nas izvješćuje, da je sv. Ivan evanđelist, miljenik Isusov pod stare dane, kad je obnemogao, propovjedaao samo: »Dječice, ljubite se međusobno«. Prvi su puta rekli kad su ga čuli: »vrlo lijepa poruka«. Drugi puta su kazali »dobra stvar, vrijedno ju je opetovati«. Treći puta su mislili: »po svoj prilici je starac zaboravio, što je prije kazao«. A kad je to govorio četvrti, peti, sedmi puta i uvijek, onda su ga pitali, zašto ponavlja uvijek isto, on je odgovorio: »Činim to zato, jer je to Gospodin Isus Krist zapovijedio; ako to činite, da jedan drugoga ljubite, to je dostas.

To eto i nas vodi, u našem radu, jer nam to Gospodin Isus Krist zapovijeda, koji je Učitelj kršćana. Svijetlaci naroda i Spasitelji svijeta (K 2, 32; Mat. 23, 10; Iv. 3, 17).

ĆIRILOMETODSKI KONGRES U VELEHRADU

Dne 11. i 12. rujna o. g. održavao se u Velehradu u Moravskoj sastanak užeza kruga suradnika Ćirilometodskog kongresa. Povod za ovaj sastanak bila je u prvom redu uspomena na 40-godišnjicu održavanja I. velehradskog Ćirilometodskog kongresa g. 1907., a u drugu ruku nakon posljednjeg kongresa, održana g. 1936., poslije kojega su se u svijetu zbivali toliki potresni događaji, uslijed kojih su mnoga plemenita nastojanja bila sasvim potisnuta u pozadinu i onemogućena u djelovanju, osjetila se također živa potreba ponovnog povezivanja slavenskih naroda na temelju Ćirilometodske ideologije, koja po svom slavenskom obilježju, združenom s kršćanskim univerzalizmom, pruža najprikladniju podlogu za međusobno zbližavanje i povezivanje slavenskih naroda u vjerskom životu.

Ovaj sastanak nije bio ni po svom programu ni po broju učesnika zamisljen kao pravi kongres, nego je to bio samo sastanak užeza kruga suradnika oko upriličavanja velehradskih kongresa, gdje su se u glavnom imali posavjetovati o tom, da se nastavi s održavanjem Ćirilometodskih kongresa u novoj poratnoj orijentaciji svijeta, a napose slavenskih naroda. Na sastanku je sudjelovalo oko 70 učesnika, većinom dakako iz same Čehoslovačke Republike, jer saobraćanje prilike još nisu u tolikoj mjeri normalizirane, da bi bez poteškoća bio omogućen dolazak učesnika iz svih slavenskih zemalja. Među učesnicima bilo je i nekoliko visokih predstavnika crkvene hierarhije, kao apost. administrator i posevac biskup iz Olomuca,

apost. administrator dr. Ambrozije Lazik iz Trnave, posvećeni biskup koadjutor istočno-slavenskog obreda dr. Hopko iz Prešova; te Hrvat benediktinac o. Martin Kirigin iz opatije Emaus u Pragu. Izvan Čehoslovačke bilo je omogućeno prisustvovanje tome sastanku i trojici izaslavnika iz Jugoslavije, i to iz Hrvatske: Dr. Janko Oberški, red. sveuč. prof. bogosl. fakulteta u Zagrebu, Makso Pelozo profesor gimnazije dječačkog sjemeništa u Pazinu, i Vladimir Stanišić bogoslov iz Istre. Svi su žalili, što nije bio prisutan glavni pobornik velehradskih kongresa sveučilišni profesor i prelat dr. Fran Grivec iz Ljubljane, koji je naknadno dobio potrebne putne isprave, da može dne 29. IX. o. g. otputovati u Čehoslovačku na savjetovanje s bogoslovskim stručnjacima o pitanju upriličavanja budućega velehradskog kongresa.

Program ovogodišnjeg jubilarnog sastanka u Velehradu bio je ovaj: Dne 10. IX. u 18 sati sastali su se učesnici kod kapelice »Ćirilke« i odane u svečanjoj procesiji uz pratnju glazbe i pjevanje Ćirilometodske himne ušli u velehradsku baziliku sv. Ćirila i Metoda, koja je nakon rata krasno obnovljena. Tu je održana pobožnost zaziva Duha Svetoga. Nakon večere u »Stojanovicu« održao je pozdravno slovo glavni tajnik Apostolata sv. Ćirila i Metoda, prelat dr. Fr. Jemelka, koji je napose oslovio učesnike iz Hrvatske, na koji je pozdrav uzvratilo dr. J. Oberški, naglasivši s naročitim zadovoljstvom, što se nakon prohujalih burnih vremena prisustvovanjem ovom sastanku počinju obnavljati preki-

nute veze sa slavenskim pobornicima Ćirilometodske ideje.

U četvrtak dne 11. IX. otpočeo je program s biskupskom sv. Misom zadošćicom za sve pokojne učesnike i suradnike velehradskih kongresa, na svršetku koje je posvec. biskup dr. Hopko održao opijelo po istočnom obredu (panihidu). Po tom su slijedila ova predavanja:

Dr. Fr. Grivec: De sanctitate Cyrilli et Methodii (o svetosti Ćirila i Metodija), koje je radi odsutnosti predavača pročitao dr. J. Oberški. U tom predavanju izložena je misao, kako pojam heroičkih svetačkih kreposti sv. brade dolazi do izražaja također u trudu iznašača slavenskih slova i priredbi slavenskog prijevoda sv. Pisma, te u nasivu »filozofa«, koji prema pomanju tadašnje terminologije na istoku ne označuje samo u teoretskom smislu čovjeka ljubitelja mudrosti, nego u osobitom odličnom smislu ljubitelja božanske mudrosti, koji svoj život uskladuje s božanskim istinama objavljenim vjere.

Drugo predavanje održao je o. Dr. A. Prešern D. I. o značenju velehradskih Ćirilometodskih kongresa. On je istaknuo, kako su velehradski kongresi mnogo doprinijeli tome, da se vjera više ne shvaća samo kao

teoretsko-dogmatički sustav, nego kao intenzivni praktički život s Bogom prema načelima vjere. Osobito je važno, što se najvećma nastoji djelovati na zbliženje primjerom djelatnoe ljubavi među slavenskom braćom istočne odijeljene Crkve, uzdižući se iznad svih političkih momenata.

Treće predavanje održao je dr. Boh. Spačil D. I. profesor Orijentalnog Instituta u Rimu, o temi: Da li su velehradski kongresi imali kakvih stvarnih plodova? Predavač je utvrdio znatan napredak u nastojanju pomirljivog raspravljanja o pitanjima zbliženja slavenskih crkvi, zatim uspjeh eliminiranja političkih elemenata u tom nastojanju, te je napokon upozorio na to, da su ti kongresi dali snažan poticaj za obnovu jačega vjerskoga života među slavenskim kršćanskim vjernicima, a žaritim toga poticaja jest velehradsko svetište, kao historijsko središte djelovanja svete braće.

Četvrtlo predavanje održao je projektor Palackijevog sveučilišta u Olomuca, dr. Fr. Cinek o temi: Značenje Velehrada u Ćirilometodskom pokretu. On je dokumentarno na temelju arheoloških nalaza i historijski utvrđenih činjenica izložio, kako se vjera više ne shvaća samo kao

Zvijezda umjetničkoga života. To je naša dužnost i naše plemenito pravilo. To je jedina prava ambicija naše duše. To od nas traži naša vjera.

TISSOT
francuski časno
duhovnog života

(Nastavak na str. 3.)

